

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 55/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 828/22 од 09.12.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр. 11830/21 од 14.12.2021. године и Прекршајног Апелационог суда 21Прж.бр. 1506/22 од 25.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 828/22 од 09.12.2022. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр. 11830/21 од 14.12.2021. године и Прекршајног Апелационог суда 21Прж.бр. 1506/22 од 25.08.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр. 11830/21 од 14.12.2021. године окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у наведеном року суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину

извршења неплаћене новчане казне. Одлучено је и о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда 21Прж.бр. 1506/22 од 25.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр. 11830/21 од 14.12.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр. 828/22 од 09.12.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и побијане пресуде преиначи тако што ће према окривљеном АА, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одлучити да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је изрека правноснажне пресуде нејасна по питању самог прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

Наиме, изреком правноснажне пресуде окривљени АА оглашен је одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер до 01.09.2022. године, као власник возила није поступио по захтеву полицијског службеника изнетом у позиву који је уредно примио дана 21.08.2020. године и у предвиђеном року од 8 дана од дана пријема позива није дао потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућено управљање возилом и доказ на основу којег се на неспорни начин може утврдити које лице је управљало наведеним возилом у одређено време и исти није доставио писану изјаву оверену од стране надлежног органа којом лице чије је податке дао власник возила потврђује да је управљао наведеним возилом дана 03.03.2020. године у време, месту и на начин ближе опредељен у изреци.

Одредбом члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се прописаном казном казнити за прекршај возач или лице које поступи супротно одредби члана 247. став 1. и 2. истог закона.

Чланом 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да је власник, односно корисник возила, обавезан да у року од 8 дана да потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућено управљање возилом и доказ на основу којег се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало возилом у одређено време, а ставом 2. истог члана прописано је да физичко лице, власник, односно корисник возила, не сме дати возило на управљање лицу које је под дејством алкохола, односно психоактивних супстанци, или које је у толикој мери уморно, болесно или у таквом психофизичком стању да није способно да безбедно управља возилом или нема возачку дозволу одговарајуће категорије.

Имајући у виду наведено, то је првостепени прекршајни суд био у обавези да у изреци своје пресуде наведе да ли је окривљени поступио супротно одредби члана 247. став 1. или супротно одредби члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па како то није учинио, то је побијану пресуду донео уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је на тај начин изреку учинио неразумљивом.

Поступајући на овај начин, првостепени прекршајни суд је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, како се то основано истиче у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца. Исту битну повреду одредаба кривичног поступка учинио је и другостепени прекршајни суд, који је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду, са образложењем „ да је првостепени суд на несумњив начин утврдио да су се у радњама окривљеног стакла сва законска обележја прекршаја који му се ставља на терет, јер је исти поступио супротно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима...“

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка и Законика о кривичном поступку захтев за заштиту законитости би требало усвојити као основан и предмет вратити прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај учињен дана 02.09.2020. године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају дана 02.09.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијаних пресуда беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Смедеревској Паланци II-12 ПР.бр. 11830/21 од 14.12.2021. године и Прекршајног Апелационог суда 21Прж.бр. 1506/22 од 25.08.2022. године тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја.

На основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима одлучено је да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председника већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**